

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established: 1941: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 155 Jaffna, Friday 21. January 1994 No: 02

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Island : Rs. 100/-

For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai

THE EDITOR,

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai.

Dr. Samuel Fiske Green Remembered

The life and works of Dr. Green founder of Green Memorial Hospital at Manipay, were remembered on Sunday the 10th October 1993, being his birthday. The morning worship service commenced at 7.30 a.m. A special song composed in honour of Dr. Green was sung by nurses of Green Memorial Hospital. A short dialogue on the life and works of Dr. Green at Manipay was made by two trainee nurses of the hospital. It may be recalled that Dr. Green was born on 10th October 1822 at Green Hill, Massachusetts, U.S.A. He pursued his medical studies at the College of Physicians & Surgeons in New York. He graduated on 13th March 1845. His first appointment was at New York Dispensary. He arrived in Jaffna on October 3rd, 1847. Taught medicine at Batticotta Seminary. Shifted his medical students and dispensary to Manipay in 1848. His first batch of medical students passed out in 1850. During this year he started the work of translating books into Tamil. He also founded the Friend in Need Hospital in Jaffna - Civil Hospital. He was also co-founder and medical superintendent of this hospital. He married in 1857, when on holiday in the States. In 1864 he started teaching medicine in Tamil. He returned to his country in 1847, and was called to rest on 28th May 1884. A portion of his last will is quoted below: "I wish that my funeral may be conducted as inexpensively as may consist with decency and order. Let the exercise be simply to edification. "....." and of the dead speak neither blame or praise. Should I ever have a gravestone, let it be plain and simple and bear the following inscription:

Samuel Fiske Green

1822 - 1884

Medical Evangelist to the Tamil,
Jesus My All"

The service of remembrance was well attended by the parishioners. The founder's day of the first medical missionary in Manipay this year, was marked by a special service of acceptance of a member to our Church, and the baptism of fifteen adults and children on this special day.

Service of Thanksgiving

A service of thanksgiving for the life of Mrs. Kamala Sugunarajah was conducted at the J.D.C.S.I. Uduvil Church on Thursday the 14th October 1993 at 4.00 p.m. The service was led by the Rev. A. Jayakumaran, worker in charge of the parish. The lessons were read by Miss R. Singaraja of Eliyathamby Girls' home, Mrs. Vignaraja a sister-in-law of Mrs. Sugunaraja and Mrs. S. Thevathasan. Glowing tributes on the life and work of Mrs. Sugunarajah were paid by Miss C.V. Selliah Principal of Uduvil Girls' College, and Mrs. S. Rajendram a former member of the Uduvil Girls' College staff. The speakers referred to the long untiring work of Mrs. Sugunarajah both in school and church from her early childhood and her stages of growth and participation in almost all activities in these institutions. She was a talented musician and artist. She excelled in both these fields. She had served in the Uduvil Girls' College staff for over 25 years as a teacher of art and music. She was capable of accomplishing whatever work entrusted to her with precision and to the best of her capabilities. She was a loving teacher and mother. She could be depended upon to undertake whatever task given to her. After her retirement she spent four years prior to her leaving for Colombo, as Warden of Eliyathamby Girls' Home. She spent most of her time with the little children, teaching music, English and singing.

She also looked into their comforts. The children loved her very much and many of them could be seen clinging on to her. Several references were made to her work, the most striking one being, during the height of the I. P. K. F. operations she braved all dangers in rushing to the girls' home, after sending her own children to safety to Uduvil Girls' College, walked all the children to safety into Uduvil Girls' College. She also commanded a great respect by the officers and soldiers during their stay in Uduvil. She bore a smiling face and was a very pleasant personality. We all are deeply grieved of her sudden death in a foreign country. She passed away on 13th September 1993 while on a sojourn in U.K. with her younger daughter.

She was on her way back to Colombo from Canada where she spent her holidays with her sister Mrs. E. Niles. She had been an active member of the Colombo Church during her stay in Colombo. She helped the Church choir, and also participated in all Church activities. In Uduvil she was an active member of the Women's Fellowship, Sunday School and Church choir. The sermon was delivered by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, who in his sermon traced the life history of Mrs. Sugunarajah and mentioned about her active participation in all activities in the School and Church at Uduvil. She had spent most of her life in active service to the Uduvil community. A litany prepared specially for this occasion was led by Mrs. Suganthi Virasinge. The service came to a close with the singing of one of Mrs. Sugunarajah's favourite hymns 'How great thou art' and with prayer and benediction pronounced by the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan, Bishop in Jaffna.

This was followed by another function held at Eliyathamby Girls' Home, where Mrs. Sugunarajah spent her last few years in Uduvil as Warden. A short praise and thanksgiving service was conducted by the Rev. A. Jayakumaran. Bible lesson was read by a girl from this Home. A special song composed in honour of the services of late Mrs. Sugunarajah was sung by the girls of the Home. A very touching and moving tribute was paid to Mrs. Sugunarajah by Mr. G. Rajanayagam, Principal, Jaffna College, and former Project Officer of the C. C. F. C. He referred to the great and devoted services rendered by Mrs. Sugunarajah to the children of the Home, during her tenure of office as Warden. She was a mother to all these children and took keen interest in the development and care of the children. She treated them as her own children and saw to it that they always were well dressed. She was often seen dressing them up, taking care of the sick and even dressing wounds of the children. She took great pride and satisfaction in looking after these poor children. We all as a community really feel her loss. It would be difficult to find another devoted and self-sacrificing personality of her calibre. The function came to a close with prayer and benediction pronounced by our Bishop the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan. A fellowship tea followed this function served to all present.

Kunasekaram Nesiah

Kunasekaram Nesiah (Retired Lecturer, University of Ceylon, Peradeniya) of Chundikuli passed away at his residence on the 30th of December 1993 after a brief illness. He suffered a massive stroke which brought about his demise at the age of 92. The funeral service took place on the following day at 20, Somasunderam Avenue, Chundikuli. The service was conducted by the Rev. S.P. Neskumar. Tributes to his life and work was made by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar; Dr. P. Balasunderampillai (Acting Vice-Chancellor, University of Jaffna) and the Rev. Francis Joseph (Retired Principal, St. Patrick's College, Jaffna). The lesson was read by Miss Tamari Hoole and Miss Pavalini Dharmaratnam sang a special song.

Speakers referred to the distinguished career of the late Mr. Nesiah as an outstanding educationist and a social leader with a Gandhian touch. Besides teaching at St. John's, Jaffna and St. Thomas' College, Moun, Lavinia, he pioneered the Teacher Education Programme for post graduate students at the University of Ceylon, Peradeniya under Sir Ivor Jennings. He was in the forefront of the activities connected with the nationalist movement in Sri Lanka by being an active member of the Youth Congress of Jaffna. He was also a vociferous advocate of the Suabhasha medium of instruction and led an exemplary life by adopting the Gandhian way of life. True to his name Nesiah, he loved people and respected them in spite of their social standing. "Humaneness" was the cardinal principle of his life and he lived up to it in thought, word and action. He enhanced the quality of pedagogy and can easily be exclaimed as the "Sri Lankan Educationist of the Century". Later he was the philosopher guide of the T. U. L. F. in its effort to realize the aspirations of the Tamil community. He was also active in the Cooperative Movement.

The final prayers were made by Sevak Sam Alfred of the Ashram. The Committal Rites at St. John's Cemetery were performed by the Rev. S. P. Neskumar, the Vicar-in-Charge of St. John's Church at Chundikuli. Nesiah leaves behind his two daughters Pushpadevi

(Continued to page 4)

Estd. 1841

மலர்: 155

21 - 01 - 1994

இதழ்: 02

இந்த ஆண்டில் தென்னிந்திய திருச்சபை யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதினத்திலும், நாடுமேலமயிலும் திகழ்ந்த முக்கிய சம்பவங்களை இங்கு திரட்டித் தருகிறோம். இவை இந்த ஆண்டின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் என்பதனை அனைவரும் மனங்கொள்வர் என்பதில் ஐயமில்லை.

அத்தியட்சாதின
நிகழ்வுகள்

தென்னிந்திய திருச்சபையின்
யாழ். அத்தியட்சாநின் ப் பேராய
ராகக் கடந்த இருபதாண்டுகளுள்
ஆண்டுகளாக இருப்பனியாற்றி
வந்த பேராயர் வண. டி. ஜே.
அப்பலாணன் பெப்ரவரி மாதம்
28-ம் திகதி ஓய்வுபெற்றார். புதிய
பேராயர் தெரிவு ஜனவரி மாதம்
9-ம் திகதி வட்டுக்கோட்டையி
நடைபெற்றது. புதிய பேராயராக
அதி. வண. கலாநிதி சுப்பிரமணி
யம் ஜெபநேசன் தெரிவுசெய்யப்
பெற்றார். அவரது உத்தியோக
பூர்வமான திருநிலைப்படுத்தல்
வைபவம் மே மாதம் 30-ம் தேதி
தென்னை சென். ஜோர்ஜ் கநீட்
ரல் தேவாலயத்தில் நடைபெற்
மது. வட்டுக்கோட்டைப் பேராய
யத்தில் புதிய பேராயரின் திரு
நிலைப்படுத்தும் வைபவம் ஜூன்
மாதம் 12-ம் தேதி நடைபெற்
றது.

ஓய்வுபெற்ற பேராயர் அதி.வண.
டி. ஜே. அம்பலவாணர் பெப்ரவரி
28-ம் தேதி முதல் ஜூன் 12-ம்
தேதியவரை 'தென்னிந்திய ஜூகிய
திருச்சபையின் பிரதம அத்தியட்
சரின்' பரிநிதியாகக் கட்டையாற்ற
றினார். யாழ்ப்பாண அத்தியட்
சாதின சபைகள் அனைத்தும் இப்
காலகட்டத்தினைத் தொடர்ந்து
புரட்சிபெற்ற பேராயருக்குப் பரி
பசாரமும், புதிய பேராயருக்கு
வரவேற்புபசாரமும் அளித்துச்சிறப்பு
பித்தமும் எம்மனைவரது நெஞ்சம்
களிலும் ஆராத பத்தியுள்ளன
அரும்பச்செய்வனவாயமைந்தன.

யாழ்ப்பாண அத்தியாட்சாதிபதி
தின் வருடாந்த விழா செப்டம்பர்
மாதம் 25-ம் தேதி முழு நாள்
வையலமாக வட்டுக்கோட்டை
கொண்டாடப்பட்டது. மூவாயிர
திற்சும் மேற்பட்ட மக்கள் இ
விழாவில் கலந்துகொண்டனர்.
காவலை வட்டுக்கோட்டைப் பேர
லயத்தில் ஆராதனையும், பிற்பக
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஒட்டி ம
பட்டத்தில் பட்டமும்ன்றம், நாடக
கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்ப
அும் இடம்பெற்றன. புதிய பேர
யர் சுவாந்தி எஸ். ஜெயபேதச
அவர்களும், அவரது பாயிய
னிமலா ஜெயபேதசனும் இந்தநிகழ்
களில் உற்சாகமாகக் கலந்
கொண்டு சிறப்பித்தமை அனை
வருக்கும் பெருமகிழ்வு தருவதற்
புடனாகும்.

செட்டிமெம்பர் மாதம் 27 ம் தே
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிம
பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்று, 'புதி
பிராயசாக நியமனம்பெட்
கனாதிதி எஸ். குணபேரே

அவர்களுக்கும் பாரியாருக்கும்
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பிரம்மாண்டமானதொரு பிரேஷ்சாரமணித்
துக் கௌரவித்தது. ஒய்வுபெற்ற
அதிபர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்
அவர்களுள் பாரியாரும் பேராசார்
இவ்வத்தினிருந்து பங்கு வாதிய
சகிதம் ஊர்வலமாக யாழ்ப்பாணக்
கல்லூரி 'ஓட்டி' மண்டபத்திற்கு
அழைத்துவரப்பட்டனர். மண்ட
பம் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள்
வணக்கத்துக்குரியகுரவர்கள், பெற்
றோர்கள், பிரமுகர்களினால்
நிர்மபி வழிந்தது. மாணவர் மன
தத் தலைவர் கூட்டத் திறந்து
கலைமலவகித்தார். பதிலிபர் திரு

ஒரு தண்ணீரட்டம்:

வரலாற்றுப் பதிவுகள் - 1993

தி. இராஜநாயகம் முகாமைத்துவப் பணியில் முன்னிவ்மார். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மலர்மாலைகள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், மன்றங்கள், பெற்றோர் சங்கப்பிரதிநிதிகள், ஊழியர் சங்கப்பிரதிநிதிகள், பிரமுகர்களினால் அதிபர் கலாநிதி எஸ் ஜெபநேசனுக்கு அணிவீக்கப்பட்டமை அனைவரையும் உணர்ச்சிவசப்படுத்த செய்தது. மாணவப்பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள், பதில் அதிபர் ஆகியோரிடமினமுருக்குப்பாராட்டுரைகளுக்குப் பின்னர், ஓய்வுபெற்ற அதிபர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் 45 நிமிட நேரம் உணர்ச்சிமயமான அரியதொரு உரை நிகழ்த்தினார். அவ்வுரை கேட்ட அனைவரும் நெஞ்சம் வீழ்மிதமுற்றனர். 'புதிய நேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் நீடுவாழ்க!' என மனதொரு வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர். 'கள்ளூரி சார்பில் அப்பலிப்புக்கள் வமந் ப்பட்டன.

ஒக்டோபர் மாதம் 9-ம் தேதியாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அறிபரரத்திரு. ஜி. இராஜநாயகம் திருநிலைப்படுத்தி டாக்டர். வட்டுக்கோட்டைப் பேராலயத்தில் நிகழ்ந்த இவ்வாரதனையிப் பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் புதிய அறிபரர திருநிலைப்படுத்தி அருளுரை வழங்கினார். இவ்வாரதனையிலும், பின்னர் நிகழ்ந்த தேரீர் விருந்துபரரத்திலும் பன்னாற்றுக்கணக்காளோர் கலந்துகொண்டு புதிய அறிபரர வாழ்த்திவரவெற்றனர்.

தமிழீழப்பேரர் II.

1990-ல் ஆரம்பமான தமிழிழைப்போரின் இரண்டாம் கட்டத்தின் மிகக்கொடுமான நீகழ்வுகள் ஆன விடற்கரிய பாதிப்புக்களை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், தென் தமிழீழத்திலும், தாடு முழுமையிலும் பிரதிபலிக்கும்போது கிறிஸ்து திருச்சபையானது களராது, கலா

காது கர்த்தரின் மீதான தனது
விசுவாசத்தின் அற்புதமான
வெளிப்படுத்தல்களை இவ்வாறு
அறிக்கையிட்டுள்ளது!

எனினும் காலத்தினதும், கொடுங்கோலாட்சியினதும் கொடு விலை வசனை எழும் யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதினமும் பல தடவைகளில் எதிர்கொள்ளவே செப்தம்பு. இதிலுமிகவும் வருந்தத்தக்கதும், டிசம்பர் 1933) மாதம் இறுதி வாரத்தில் சாவகச்சேரி நகரில் நடைபெற்ற விமானக்குண்டு வீச்சினால் சாவகச்சேரி திருச்சபைக்குருமதூரமே தேவாலயம் என்பது பாரதூரமாகச் சேதமடைந்ததும், சபைக்குடவர் அவர்களின் பாரியார் தீர்தமிழ். இ. என். ஜோதன்ஸ் அகலாமரை மடைந்ததுமாகும். இத்தகைய கொடுங்களை சர்வமதச்சங்கங்களும் மனித அடிப்படையிலமைப்பாராபிப் பற்றங்களும் உள்வகச்சபைகள்கூடும், வெளிநாட்டில் துதாராலயங்களும் கருத்திலெடுத்துக் காட்டுமிராண்டித்தனமான இலையகரக்கு நல்லறிவுபுகட்டவேண்டும்!

இந்த ஆண்டிற் கிளாஸிக்டட்
நீரேரிப் பாதையில் பல தடவை
கள் ஒன்றுமறியாத அப்பாவின்
பயணிகள் அரச கடற்படையி
ரா லும், குண்டுவிச்சு விமானங்கள்

எறிகணைகள், உலங்குவானூர்தி
தாக்குதல்களினாலும் பன்னூற்றா
கணக்கில் கொன்று குவிக்கப்ப
டுள்ளனர் இத்தகைய நாசகார
தளம் குறித்து அரசு எவ்வித அ
தனையுமே எடுக்கவில்லை என்ப
பிரதீப ரகசியம்!

1993 ஜனவரி மாதம் இரா
டாம் வாரத்தில் சர்வதேசக்க
பரப்பில் வைத்து சமாதானத்தி
டங்கூடல் தாயும் திரும்பிவ
விடுதலைப்புவிசுள் இயக்கப்ப
முார் கேணஸ் கிட்டு, அவர
சகாக்கள் பதினமர், அவர்க
பயலும் ரொழி வந்த கப
எம். வி. அகத் யாவும் இத்தி
கடற்படைமீனாவ் பலவந்தப்
முழக்கப்பட்டு எரிமூட்டப்
டது. இச்செயல் சுழத்தமிழர்கள்
இதயங்களில் இத்திய அரசி
மீதான வெறுப்புகளையே மே
கொழுந்திவிட்டுமீளச்செய்தது.

தினமும் அரசாங்கம்
மே மாதம் முதலாம் தே
நாடே அதிர்ச்சியடைந்தது. மேத
ஊர்வல ஒழுங்கை ஆர் வீதி
சந்தி - கொழும்பில் நெறிப்படுத்த
கொண்டிருந்த அழகுத்தம் ஜனா
பதி ரணசிங்க பிரேமதாச இ
தெரியாததால் குண்டு வெடிப்பி
காடப்பட்டு விட தந்திரசலமனா
ஜே வி பியின் ஆயுள் முடிந்த
என்று பெரிதாக்கியிசைரஞ் செய்
வந்த ஜனாதிபதியும் ஆயு
அத்துடன் முடிந்தது!

இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு வாரத்து முன்புதான் முன்னாள் பாதுகா அமைச்சரும், ஜனநாயக ஐக்கிய தேசிய முன்னணியின் தலைவரான திரு. லலித் அத்துலத்முதா கிருஸ்ப்பணயிய் நாட்டின் மார்க்சைஸ்தவர்கள் தேர்தல் பிரச்சுடத்தில் உலராயாற்றக் கொண்டிருந்தபோது இன்னொரு யாத நபர்க்கு வால் கட்டுப்பாடு கொண்டு செல்லப்பட்டார்.

ஆனாதிபதி பிரேமநாதராவின்

திடீர் மரணத்தின்பின், பிரதமராக இருந்த திரு டி. பி. விஜயதங்கா ஜனாதிபதியாகப் பராமருமன்றத்தால் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ரணில். வீக்கிரபகிங்கசு பிரதமரானார். இவர்கள் இருவரும் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றபுதிதில் "தமிழர் பிரச்சனை என்ற ஒன்றுண்டு" அது அரசியல் தீர்வு முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும்" என்று பேசி, காடைசெய்து வந்தனர் - ஆனால் மாகாணசபைப் தேர்தலில் கேந்திரஸ்தானங்களைப்பற்றிக் கொடுத்தவுடன் ஜனாதிபதி டி. பி. விஜயதங்கா "சன்னதம்" சொன்னதே தொடங்கினார். தனித்தனிக் கிடந்த பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு "மகுடி" வாசித்து காமினி ஜெயகுரியா என்ற கடைபிடித்த இனவாதியின் கால்களில் "நக்குபவராக" மாறினார்! "இனப் பிரச்சனை என்ற ஒன்று இல்லை. இங்குள்ளது பயங்கரவாதமே. புலிகளின் பயங்கரவாதத்தை மூன்று மாதத்தில் முடித்து விடுகிறேன் பார்!" என்று கோர்த்துக் கொண்டே முப்படைகளை யும் முருக்கிவிட்டார். அதன்பயமுக்குவலமனைகள், பாடசாலைகள், சகல மத தேவாலயங்கள் சத்தைகள், நூல்நிலையங்கள் எகும் சரமாரியான குண்டுவிச்சுகள் எறிக்கணைவிச்சுகள், உலங்குவானுதித்தாக்குதல்கள், சுடற்பாணுதாக்குதல்கள். இந்தக்கோரத்தாடலத்திற்குப் பதிலடி கொடுத்தனர் விடுதலைப்புலிகள்! வேண்டாம்! மட்டுமே வாங்கிக் கொண்டாடி. பி...!

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு
பெரிதும் அச்சுறுத்தலாக அமை
திருந்த - பூநகரி நாகதேவனுள்ளு
கூட்டுப்படை முகாமையிடுதலை
புலிகளின் 'ஓப்பரேசன்' தவளை
தாக்குதல் - நிரிமூலமாகக் கிய
ஆயிரக்கணக்கில் சிங்களப்பை
யினர் செத்தனர். காணாமல்
போயினர் டிங்கிரிப்பண்டா வி
தங்கா முப்படைத் தளபதி
மீதும் ஏறிப்பாய்ந்தார். பய
ன்னர்? டிசம்பர் 31-ல் இரா
வத்தளபதி சிசில் வைத்தியத்
ராஜினாமாச் செய்தார் தொடர்
இன்னமும் முற்படையினரிட
வும் அகிகாரப்போட்டி! கமு
தற்பு மேலவை! ஆனால்;

இந்த நிலையிலேதான் டி.
விலையுதங்கா ஜனாதிபத்திரேத்
பாராளுமன்றத்தோடு பற்றிச்
திக்றிதாள். மாகாணசபைத் தே
வில் "வாங்கிய உறுதுகளைச்
சீரணிக்க முடியாத இந்தச் சி
மனிதன். திடீரெனச் சில மாகா
சபைகளைச் சுவைத்துவிட்டுப்
தாருத் தேர்தல் நடாத்துவத
அறிவித்திருக்கிறார்.

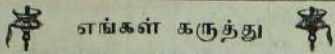
பிரேமதாச ஜனாதிபதியை இரந்த காலத்தில் 'அடர்ஸ்' செய்தியாளருக்கு யாமலிருந்த இந்த அதிபத்தமர் மூன்னா அதிபத்தமர்: சிமர் நாயகருடல்' சேர்ந்து வகுத்தகிவிட லங்கன் எதுவும் வெற்றிமெய்யு நுண்மை, எனவே இப்பொழுது தனித்தலில் வாசிக்கிறார்.

ஆட்கடத்துதல் ஒரு கிரிமினல் குற்றம்! ஆனால் அதியுத்தர சி. பி. ஹீன் ஆட்சியில் மாகாணப் பரையுறுப்பினர்கள், மாகாண சபை அமைச்சர்கள், சட்டத்தரர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை கடத்தப் படுகிறார்கள். கொலைப்பழிமுறையில் கைகள் முக்கொடுக்கிறார்கள், இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக ஜே. பி. ரீ. தாசா போன்ற அதியுத்தர பிரமுகர்களின் நேருங்கிய சமூக வர்க்க விளங்கிய மலையாளத்தை

(3-ம் பக்கம் பார்வை)

தாரகை ஓரி

மனிதனின் பேச்சுக்கள், அவனின்
எண்ணங்களையும் மிஞ்சி விடுகின்றன

பிரசன்னத் திருநாளின் நற்செய்தி

ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஜனவரித் திங்கள் 6 ஆம் நாள் பிரசன்னத் திருநாளாகத் திருச்சபை கொண்டாடி வருகிறது. இறைவனின் ஒரே மைத்தனாகிய நம் இயேசு பெருமான் யூதருக்கு மட்டுமல்ல யூதரல்லாத மக்கள் அனைவருக்கும் உரியவர் என்ற உண்மையை வீணக் குவதே இத்திருநாளின் சிறப்பு. இதற்கு யூதரின் அரசனாகப் பிறந்த இயேசுபாலகனைக் கண்டு வழிபட வந்த சாஸ்திரிகளின் (அறிஞர்களின்) வருகை தக்க சான்றாக அமைகின்றது.

திருச்சபையின் தொடக்க காலத்தில் பிரசன்னத் திருநாள் ஒரு தனிப்பட்ட பண்டிகையாகக்கொண்டாடப்பட்டது, இன்றும் கிழைத்தேய திருச்சபைகள் இத் நாளை கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளாகக்கொண்டாடி வருகின்றனர். திருச்சபையின் திருக்கால குறிப்பேட்டில், இப்பண்டிகைக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட நாள் தரப்பட்டிருப்பினும் இத் நாளிற்கு அடுத்து வரும் இரண்டு வாரங்களில் ஞாயிறு வழிபாட்டில் இப்பண்டிகையின் அருட்செய்தியை வழங்குதல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பிரசன்னத்திருநாள் வழங்கும் நற்செய்தி முக்கியமானது. இயேசுபிரான் இவ்வையகத்தில் மானிடனாக வந்துதித்ததின் நோக்கம் குறிப்பிட்ட ஒரு குலத்தை (யூத குலம்) அல்ல தம்மில் விசுவாசம் கொள்ளும் அனைவரையும், தம் அன்புக்கரங்களால் அரவணைத்து மீட்கவே வந்தார். ஆகவே, ஒரு ஒரு இனம் என்றல்ல உலகமனைத்தையும் உய்விக்கவே வந்தார். அனைத்து மக்களும் எம்பெருமானுக்கு உரியவர்கள் கிறிஸ்தேசு பிரான் அனைவருக்கும் உரியவர். இதுவே பிரசன்னத் திருநாளின் அருட்செய்தி.

இயேசுபிரான் இம்மண்ணகத்தில் மனிதனாக அவதரித்தபோது இத் நற்செய்தி முதல் முதலாக ஏழைகள், தாழ்த்தோர், கைவிடப்பட்டோர் ஆகியோர் சமூகத்தை சேர்ந்த ஆயர்களுக்குத் தேவதூதன் மூலமாக இறைவனால் அறிவிக்கப்பட்டது. அடுத்து, திருமைத்தனை வழிபட, ஒரு விண்மினினால் சாஸ்திரிகளை (பேரறிஞர்களை) இறைவன் அழைத்தார். திருப்பாலனிடம் அவர்கள் இறைவனால் வழி நடத்தப்பட்டனர்.

ஆயர்கள் இறைமைத்தனின் மனுத்தன்மையை யூதமக்களுக்கு மீட்ப விக்க வந்த மெசியாவைக் கண்டு மகிழ்த்தனர். இத் நற்செய்தியை அனைவருக்கும் அறிவித்தனர். சாஸ்திரிகள் - உலக இரட்சகராகிய கிறித்தேசுபிரானின் 'தெய்விகத் தன்மையைக் கண்டனர். இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டு திரும்பினர். இயேசுபிரான் ஏழைகள், தாழ்த்தோர், கைவிடப்பட்டோர்-பேரறிஞர், பெரியார் ஆகிய அனைவருக்கும் உரியவர். அனைவரும் இயேசு பெருமானுக்குத்தேவை என்ற அருட்செய்தியே இத்திருநாள் வழங்கும் செய்தி.

கிறித்தபெருமான் அனைவருக்கும் உரியவர், அனைவரும் இறை மக்களாக வேண்டுமென்பது அவரின் திருவுள்ளத்திற். இந்த உண்மையை உணர்ந்து அனைவரும் கிறித்துவில் விசுவாசங்கொண்டு, அவர் வழங்கும் சமாதானத்தைப்பெற வரவழைக்கப்படுகிறார்கள். அமைதியற்று அவதரினையில் அல்லலுறும் அவனியில், அருள்நாதரின் அன்புதோய்ந்த அமைதி நிலவும், வருக! என்பதே பிரசன்னத்திருநாளின் அருள்நாட்டும் அழைப்பு.

வரலாற்று.....

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

தலைவர், இ. தொ. கா தலைவர் எஸ். தொண்டமான் அவர்களே 'இனிச்சரிப்பட்டுவராது!' என்று பகிரங்கமாக அறிவித்து விட்டார். எதிர்க்காலம் என்ன?

அங்கிலிக்கன் மிஷன் பேராயர் கென்னத் பெர்னாண்டோ அவர்களின் நல்லெண்ண விஜயமும், விடுதலைப்புவிகளின் காவலில் இருக்கும் கிங்கன்பொலினாரின் பெற்றோரது யாழ்ப்பாண விஜயமும் எதிர்பார்த்த பலன்களைத் தராதது போனதுடன், "இந்த யூ.என்.பி. அரசு ஒருபோதும் தமிழர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணப் போவதில்லை" என்பதனை ஐயமற்றிருபித்து விட்டது. அதுராவும், செவ்வச்சாயியும், கட்சிதாவிடி, பி. மின் காவில் விழுவதால் எந்தப்பிரச்சனையும் தீர்ப்போவதில்லை. மந்திரி பதவிகள் என்ற பட்டம் எப்படிப்பறக்குமோ என்பதனைக்காலத்தால் நிறுபித்துக் காட்டும்!

இதற்குள் எம்.பி.வி.பிட்டியா, சூரியகந்தமலைப் பி.தேசத்தில் காணப்பட்ட மந்திரி புதைகுழிகளின் தோண்டல்களும், மீட்கப்

பட்ட எலும்புக்கூடுகளும் யூ.என்.பி. ஆட்சியின் ஈன இரக்கமற்ற மனித வேட்டையை உலகசியப் பறைசாற்றிவிட்டன. அரசியல் நாகரிகம் அறவே இல்லாத இந்த அரசு அதனைமூடி மறைக்க சகல பத்திரிகை அலுவலகங்களுக்கும் பிரதம மந்திரி தொடக்கம்-பிரதம அமைச்சர் அதிகாரிவரை விஜயஞ்செய்து உண்மைகளைப் பறைசாற்ற அச்சடிக்கப்பட்ட பத்திரிகைப் பிரதிகளை தங்கள் கண்ணுள்ளாலேயே எரியூட்டச்செய்து தம்மதி பெறுகிறது. என்னே புத்தக நிரம்பி இவர்கள் ஒரு இலட்சம் சிங்கள இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும் கொன்றவர்கள் - தமிழர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வாகாணப் போகிறார்கள்?

உலக சமுதாயமே முகத்தில் காரியுழிந்தாலும் நாடுக்கும், மானமில்லாது உலக நாடுகளிடம் பிச்சை கேட்கும் டிங்கிரிபண்டா விஜயதுங்கா, நாட்டில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவாரா? "விடுதலைப்புவிகள் சமாதானப்பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு எப்போதும் தயார்" என்று பல தடவைகள் பகிரங்கமாக அறிவித்த பின்னும் இராணுவத்தின்வ முதலில், பின்னர் பேச்சுவார்த்தை என்றும், நிபந்தனையோடு கூடிய பேச்சு வார்த்தை என்றும் இரட்டைவேடம் போடும் 'டி.பி.ரணில் கும்பல்கள்' ஒருபோதும் உண்மையான சமாதானப் பேச்சிற்கு வரமாட்டார்கள். அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் சின்னக்கொடுக்கி விமானம் இல்லறேயில் டோரா விசைப்பட்டு பேரம் கொடுக்கலிக்கிய கரைகடாங்கி கொள்வனவு வீலகாரப் பேச்சுக்கள்தாம். இவற்றின் பயனைக் காலம் பதிவு செய்யத்தவறாது என்பது மட்டும் சர்வதீசியம்!

இன்றைய நிலையில் கிறிஸ்து பிறப்பு விழா

ஆனால் யூதர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த வண்ணம் அல்லது மனித வரலாற்றில் மக்கள் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு டேவுன் தன்னைத் தாழ்த்தி ஏழைக்கோலமாக அந்நியரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பஸ்தினா தேசத்தில் சிறிய மூலையில் பிறந்தார். இதனால் 'மெசியாவின் வருகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த யூத மக்கள் கூட அவரின் வருகையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் உண்மையின் வழிக்குப் பாதாளம் அமைத்து அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.

இயேசுவின் காலந்தொட்டு இன்றுவரைக்கும் இப்படியான குழப்ப நிலைமைகளின் பத்தியில் மனுக்குலமும் இயற்கையும் கர்ப்ப வேதனைப்படுகின்ற நிலைவரங்களில் பல்வேறுவிதமான இறை நம்பிக்கைகளும், சிந்தனைகளும், எதிர்பார்ப்புகளும் இருப்பினும் அடக்குமுறைக்குள் பிரவேசிக்கும் பொழுது 'விடுதலையின் இறையியல்' தோன்றியது. வெள்ளையர்களால் கறுப்பின மக்கள் அடக்கப்பட்டுப் பொழுது கறுப்பின விடுதலை' தோன்றியது. பெண்மையின் தன்மை மறைக்கப்பட்டுப் பொழுது 'பெண்கள் விடுதலை இறையியல்' தோன்றியது. சுற்றாடல் சீரெட்டுப் போகும்போது 'சுற்றாடல் இறையியல்' தோன்றியது. சமாதானம் அற்றுப்போகின்ற போது 'சமாதானத்தின் இறையியல்' தோன்றியது.

இவ்வாறு 'பல்வேறுவிதமான நாளொன்று மக்களின் உள்ளத்தில் பல்வேறுவிதமான விசாரங்கள் பெருகும் பொழுது நம்பிக்கைகள் தோன்றுகின்றன. எனவே மேற்கூறப்பட்ட சூழமைவுகளின் மத்தியில் கிறிஸ்து இனமாகிய தமிழ்மேகம் மக்களின் சொல்லொண்ணாதேனையின் மத்தியில் கிறிஸ்துவர்களாகிய நாம் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவை எப்படிக்கொண்டாடுவது என்பதைச் சிந்திப்பது சாவச் சிறந்ததாகும்.

நாம் இன்று வாழுகின்ற பிரதேசத்தில் அரசியல் நெருக்கடிகள் இருபுறம், சமயப்போர்வை போர்த்தவர்கள் மூடிபுறம். சுயதலவாதி களின் அதர்மம், நான் என்ற மமதை கொண்டவர்களின் அகங்காரம் இன்று சபைகளிலும் சமூகத்திலும் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் பெயரால் ஆயிரம் பிரிவுகள். கிறிஸ்துவின் வார்த்தையை வெறும் பதார்போல் பாவித்து அன்பு, ஐக்கியம், விசுவாசம் பரிசுத்தம் என்று பேசும் எல்லா கிறிஸ்தவ மக்களில்கூட எதுவும் காணப்படுவதில்லை. சிறுஷ்டத்தவரைத் தொழுவதற்குப் பதிலாக சிறுஷ்டியைத் தொழுவதற்குப் பதிலாக ஏழைக்கோலம் பூண்டு வந்தவரின் கணவை நனவாகாமல் அருளுக்கு விழாக்கள் எடுத்துக்கொண்டாடி இருக்கிறோம். இத்தகைய சூழமையில் கிறிஸ்து பிறப்புவிழாவைக் கூடத் தங்களில் பெருமைக்காகவும் இயேசுவை அல்ல தங்களையே மகிமைப்படுத்திக் கொள்ளும் கிறிஸ்து பிறப்பு விழாக்களில் சுனந்துகொள்ளும் இறைவனின் அருளுக்குக் கிடைத்தவரின் செய்தியையல்ல இந்த ஆலயத்தில் அல்லது திருவணுரலில் பாடகரின் இசைகளையும், அலங்கரிப்புகளையும் உபசரிப்புகளையும் பார்த்து நன்றாகச் செய்தார்களென்றும், அலயத்திற்கும், நிறுவனங்களுக்கும் புகழ்கேடுவதற்கும் குறிக்கோளாக வைத்துப்பாடுகிறார்கள். ஆனால் இயேசுவின் பிறப்பின் தார்ப்பரி

யத்தை எவ்வாறு உணர்ந்துகொண்டோம்? உரைவைத்தோம் என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் ஆம்பர்பான் செலவுக்களைச் செலவிட்டோம். நாங்கள் செய்கின்ற வெளிப்புறமான செயல்களில் மூலம் மனுக்குலத்தை மீட்க வந்தவரை தரிசித்துவிட்டோம் என்று நினைத்துப் போலித்திருப்பது கொள்கிற்றோம். ஆனால் ஆண்டவர் மனுக்குலம் எண்ணிய சிந்தனைக்குப் பாதாளமே மனுக்குலத்தோடு. எனவே இந்நாட்களில் நாம் மனுக்குலத்திற்கு இவ்வளவு பணம் கொடுத்துவிட்டோம் அல்லது வறுமையிலுள்ள ஒருவனைத் தேற்றிவிட்டோம் அல்லது இம்முறை நத்தார் நிச்சிவுகளில் எல்லாவற்றிலும் கலந்துகொண்டோம். மற்றவர்களைக் கவரச் செய்தோம் என்று பெருமை கொள்கிறோம். இவைகள் இரவிற்குத் தேவைப்பட்டாலும் எளிமையும் ஏழ்மையும் பரிசுத்தமும் நிறைந்தவராக அந்நிய ஆட்சியில் அழுக்காடல் கேட்க விரும்பாத பிறந்த இயேசுவை எமது வாழ்வில் இவ்வைய மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டிய நீர்ப்பந்தத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஏழ்மையும் எளிமையும் பூண்டு வந்தவரை வழிபடுகிற நாம் எளிமையும், ஏழ்மையும் கொண்ட மக்கள் மத்தியில் எமது உறவு யாது? ஊனமுற்றோருக்கு அல்லது வறுமையில் பிச்சை எடுப்போருக்கு ஐம்பது சதகத்தைக்கொடுத்து விடுகிறோம். ஆனால், அவர்களுடைய மனித உருவில் உள்ளவர்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களுடன் சேர்ந்து உண்ண, பகிர்ந்துகொள்ள உறையாட மனமில்லாதிருக்கிறோம். மாறாக இயேசுகிறிஸ்து தன்னுடைய ஐஸ்வர்யம், பிழைவுடன் இருக்கிற பெருமை, மகிமை யாலையும் விட்டிருக்கி, கொடுமை நிறைந்த தேசத்தின் மூலமையிலே பிறந்தார் எனவே கிறிஸ்துவின் பிறப்பு மகிழ்ச்சியில் செய்ந்துகொள்ள மனம் இல்லாதிருக்கிறோம். கை தெளிவுக்காட்டி நிற்கிறது ஆகவே நாம் பற்றுபட்டவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம் எங்குண்டைய மனைதகள் யாவையும் களைந்து கிறிஸ்துவை உள்ளத்தில் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும் அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டோம் என்பதற்காக ஒருவரின் பசியை நீக்குவதும், ஓர் ஆடையைப் கொடுப்பது கூடாது உண்மையான அன்புக்காக, சந்தோஷத்தக்காக, சமாதானத்திற்காக, இருக்க இல்லாக்கூடக்கூட ஏங்கித் தனிப்போரை எழுது உள்ளங்களிலும், இக்கல்வாஸிலும் அவர்கள் இருக்கி, அவர்களுடைய இருந்து பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே, இன்றைய சூழ்நிலையில் கிறிஸ்து பிறப்பு விழா எப்படி அமைவேண்டும் என்று பார்ப்போமகில் கிறிஸ்து தம்மே வெறுமையாகி மானிடத்துடன் லைவாக்கத் தன்னை இணைத்துக்கொண்டதே நத்தாரின் உண்மையப்போகும். இறைசாயலை மனிதசாயலில் வாழ்வோருக்கு அளித்திட மனிதசாயலை அணித்து வந்த இந்தப் புனித நாட்களை மகிழ்வுடைய நினைக்கின்றபொழுது இறைசாயலையும், மனிதசாயலையும் இழந்து, பணம் நொந்து பணமுடாந்து வாழ வழி தெரியாது நம்பிக்கை இழந்து, இவ்வுலகின் அன்பாளனை இழந்து, பிரச்சித்திர சகோதர, சகோகிரகோடு எம்ம இணைத்து கிறிஸ்துவின் சாயலை, சிந்தையை எம்மிலும், எம்சமூகத்திலும் பிரதிபலிக்கச் செய்வதே கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் மாபெரும் பொறுப்பாகும். இதை உணர்ந்து எம்மை இச்சமூகத்தின் பாடுகளில் மக்கியில் இணைத்துக்கொண்டு கிறிஸ்தவ சமூகமாக வாழ்வதே நத்தார் தரும் செய்தியாகும்.

"தம்மத்த தாமே

வெறுமையாகி அடிமையின் ரூபமெடுத்துப் பனித சாயலான இயேசு கிறிஸ்துவனிருந்த

நிதர்சனம் உங்களில் இருக்கச் சடவது."

The Morning Star

The Jaffna Diocese of The Church of South India
Vaddukoddai. 21-1-1994

✠ EDITORIAL ✠

EPIPHANY & PRESENTATION OF CHRIST

The Jews in Diaspora and those living in Israel during the reign of Emperor Augustus were anxiously waiting for the appearance of their Saviour. They thought that the time of deliverance from foreign dominion has come. They were all eagerly searching for the signs of their deliverance. When the time was ripe God sent his son as their Saviour.

The revelation of the Incarnation came to a few who prepared themselves to meet such an occasion. The wise men from far away countries who searched the heavens came in search of the King of the Jews. They came from afar -travelling a hazardous and tiresome path- to pay homage to their King. Because they looked up the sky and not below their feet they walked into a wrong house. They went to Jerusalem, to king Herod. This resulted in the massacre of thousands of innocent babies. They were still looking up, so a star appeared and guided them to lowly places and made them to look down. There they saw the "Saviour of the World."

On the eighth day, Mary and Joseph brought Jesus, the first-born to be presented to the Lord. This is a simple Jewish custom, which any Jewish parent would have observed. But this incident became very significant because of the presence of two people in the Temple. One was Simeon the other Anna daughter of Penuel. Simeon was guided by the Holy Spirit to the Temple at that very moment and Anna never left the Temple.

God revealed to Simeon the deliverance of Israel because he was upright and devout. He did what was right in the sight of the Lord. He did justice and exhorted people to do justice. He was concerned for the injustice done to his own people. Therefore he prayed hard to God for their deliverance. He also had faith in his God. He believed that the God of Israel would restore Israel and anxiously waited for the day. For him, liberation of Israel was greater than his own well being. To such man God revealed the Incarnation.

Anna, a widow made the Temple her abode. For her worshipping God was greater than anything else. She led a prayer life. She worshipped with fasting and prayer. She felt that she should sacrifice all her comforts and even food if Israel was to be delivered. She had been prophesying the liberation of Israel. Now that she has seen the deliverance, she gave thanks to God and went round telling all who were looking for the liberation of Jerusalem.

God reveals Himself to us. But we must be prepared to receive his REVELATION. For that we must first be prepared to sacrifice all our comforts. There can never be liberation without sacrifice. Then we must stand for justice. We should fight against all unjust, oppressive forces. It is our duty to see that justice is done to all. Then we should eagerly look for the freedom of our people. Like Simeon we should watch and wait for our deliverance. National freedom should take precedence over everything else. Above all like Anna, we should lead a prayer life, praying for our deliverance, hoping and believing that God will send us his deliverance.

Simeon and Anna trusted God and He revealed them the deliverance of Israel. Let us also trust in him. Then we shall see the Deliverance of our People.

Kunasekaran Nesiah.....

(Continued from page 4)

(Canada); Nirmaladevi (Jaffna) and two sons Devanesan (Permanent Secretary, Ministry of Environmental & Parliamentary

Affairs); Lankanesan (Oman) and a host of grandchildren and a great grandson to bemoan his loss.

May he attain eternal bliss.

OBITUARY

VIJAYAM CANAGASABAI

The very large and representative gathering at his funeral was a sincere and warm tribute to the life, example and witness of the late Vijayam Canagasabai who died as a result of a sudden heart attack on August 29th 1992 while on holiday in Sydney with his grandchildren.

The funeral service took place at Uniting Church, Burnie, Tasmania on the 3rd September 1992.

The Clergy who participated were Rev. Stan Clarke, Rev. John Eliot and Archdeacon, Lou Daniels.

Eulogy was given by Mr. Carl Castellino and Mr. Bill Clayton.

A solo was sung by his grand daughter Nalayani.

The Pall bearers were Mr. J. Grimwade representing the Scriptures Study group, Mr. B. Ingram representing the Bible Society, Mr. I. Lancaster representing the Church, Mr. E. Comrey representing the Lay Preacher's Association, Mr. R. Bartlett and Mr. S. Bartlett family members.

He retired as A. C. C. D. Jaffna and eight years ago he and his wife moved to Australia to live with his daughter and Son-in-law. In Jaffna he was president of Jaffna Christian Union for many years and an active lay preacher of the St. Peter's parish Jaffna and member of the Y. M. C. A. In Tasmania he was actively involved in the Uniting Church and the Bible Society. He was held in high esteem and by his life and example touched the lives of so many people whom he encouraged to become Christians. He was President of the Lay preachers Association in Burnie and Vice President of the Bible Society.

He leaves behind Pethma his wife, Vinodini his daughter Dr. Indra Selvadurai his son-in-law, grand daughter Dr. Nalayani and her husband Roy Jayaveerasingam, Dr. Hiran Selvadurai his grandson and his wife Niloufer and a sister Mrs. H. P. Chelliah of Manipal to mourn his loss.

Mrs. Christina Dhiviavilogini Pooranampillai (nee Kulathungam)

We deeply regret to record the untimely death of Mrs. Christina Dhiviavilogini Pooranampillai which occurred in Colombo on Tuesday the 21st of September, 1993 after a brief illness bravely borne. She was at the time of her death a Research Officer of the Department of Agriculture, Peradeniya. Vilo was the youngest daughter of the late Mr. and Mrs. L. S. Kulathungam of Vaddukoddai and the wife of

John Arudchelvan

The death of John Arudchelvan of the Levi Spaulding Boys' Home and of Jaffna College of heart failure on December 6 has taken the students and staff and wider CSI community by unpleasant surprise. John was taken ill on December 3 and brought to Green Hospital, then transferred to the Teaching Hospital. Nineteen years old, John was awaiting results of the A level examination (fourth best of his class.) He was a team member in every sport and a house captain. John was the current president of the Youth Federation of the CSI, a councillor at Jaffna College, and an outstanding member of the English Choir.

The services held on December 7 and 9 in the Levi Spaulding Home revealed the great love and respect that his fellow students, friends and relatives had for him. Both services were well attended. On December 7 Rev. S. I. Anandarajah led the service of tributes brought by a number of close associates and staff. December 8 the funeral service was conducted by the Rev. A. A. Paul and beautifully arranged the Boys' Home itself. Principal G. Rajanayagam gave the eulogy and the Rev. A. Jayakumaran preached the sermon. Bishop Emeritus D. J. Ambalavanar closed with prayer. A large crowd of fellow students, staff, friends and relatives accompanied John to his final resting place in the Vaddukoddai Cemetery.

John is survived by both grandmother; his parents, Mr. and Mrs. Thirunavukarasu of Punguzutivu Ward 6; and his sisters Manoranjitham, Canada; Priscilla, wife of Worker N. T. Jeyanesan, J.D. CSI. Akarayan, Sasikala arts student at Jaffna University; Girija and Mala of Uduvil Girls College; and Sujatha

Mr. Jayakumar Pooranampillai also of the Department of Agriculture.

The funeral took place in Colombo and the service was conducted by Pastors of the Assembly of God. The members of the family rendered a special anthem. The burial took place at the General Cemetery, Mt. Lavinia with the committal rites performed by Pastor David Beling. The pall bearers were Vilo's colleagues in the department along with Dr. W. Holmes retired missionary of Jaffna College. It may be recalled that Dr. Holmes' children Bobby and Caroline were Vilo's childhood friends in Vaddukoddai.

She leaves behind her husband Jayakumar and only son and child Sudhan, her brother Devu, Dharman, Rajan; her parents-in-law Mr. & Mrs. K. Pooranampillai and a host of friends and relations to mourn her loss.